

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 21ης Απριλίου 2005*

Στην υπόθεση T-269/02,

PepsiCo, Inc., με έδρα το Purchase, Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής),
εκπροσωπούμενη από τον E. Armijo Chánarri, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια
και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τους J. Novais
Gonçalves και J. Crespo Carrillo και στη συνέχεια από τους A. von Mühlendahl
και J. Novais Gonçalves,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, πρώην Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Schaeffer, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 10ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 114/2000-1), σχετικής με διαδικασία ανακοπής μεταξύ PepsiCo, Inc. και Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Την 1η Απριλίου 1996, η PepsiCo, Inc. υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο RUFFLES.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος ανήκουν στις κλάσεις 29 και 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή κατάταξη προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμιά από τις κλάσεις αυτές, στις ακόλουθες περιγραφές:

- κλάση 29: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι· εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες· αυγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα· έλαια και λίπη βρώσιμα»

- κλάση 30: «Καφές, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά· άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά· μέλι, σιρόπι μελάσας, μαγιά, μπέικιν πάουντερ· αλάτι, μουστάρδα· Ξίδι, σάλτσες (καρυκεύματα)· μπαχαρικά, πάγος».
- 4 Στις 22 Δεκεμβρίου 1997, η αίτηση καταχώρισεως σήματος δημοσιεύτηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*.
- 5 Στις 23 Μαρτίου 1998, η παρεμβαίνουσα Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG (πρώην Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG) άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισεως του αιτουμένου σήματος, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.
- 6 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής συνίστατο στον κίνδυνο συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, όσον αφορά τα «αποξηραμένα λαχανικά» (κλάση 29) και τα «παρασκευάσματα από δημητριακά, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής» (κλάση 30) που διακρίνονται με το εν λόγω σήμα, και του προγενέστερου εθνικού σήματος RIFFELS, το οποίο καταχωρίστηκε στη Γερμανία από την παρεμβαίνουσα και αφορά «πατατάκια».
- 7 Με απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 1999, το τμήμα ανακοπής δέχθηκε την ανακοπή ως προς τα «αποξηραμένα λαχανικά» και τα «γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής», με την αιτιολογία ότι, λόγω της ταυτοσημίας και της μερικής ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων που φέρουν τα επίδικα σημεία, καθώς και λόγω της ομοιότητας των σημείων αυτών, υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων. Αντιθέτως, απέρριψε την ανακοπή ως προς τα «παρασκευάσματα από δημητριακά».

- 8 Στις 24 Ιανουαρίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Στις 23 Ιουνίου 2000, κατέθεσε υπόμνημα με τους λόγους της προσφυγής.
- 9 Στις 2 Μαΐου 2001, η παρεμβαίνουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της προσφεύγουσας, οι οποίες κοινοποιήθηκαν προς ενημέρωση στην προσφεύγουσα με επιστολή του ΓΕΕΑ της 4ης Μαΐου 2001.
- 10 Με επιστολή της 13ης Ιουνίου 2001, η προσφεύγουσα ζήτησε από το τμήμα προσφυγών να της επιτρέψει να υποβάλει νέες παρατηρήσεις, δυνάμει του άρθρου 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.
- 11 Με επιστολή της 27ης Ιουνίου 2001, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το ως άνω αίτημα.
- 12 Με απόφαση της 10ης Ιουνίου 2002, η οποία επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 24 Ιουνίου 2002 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Το τμήμα προσφυγών, αφού διαπίστωσε ότι η προσφυγή βασιζόταν αποκλειστικώς στον ισχυρισμό ότι η προσφεύγουσα ήταν δικαιούχος στη Γερμανία σήματος ακόμη προγενέστερου από αυτό της παρεμβαίνουσας, έκρινε ότι με τον ισχυρισμό αυτόν δεν μπορούσε να αμφισβητηθεί η απόφαση του τμήματος ανακοπών. Πράγματι, η εν λόγω καταχώριση ακόμη προγενέστερου σήματος δεν ασκούσε επιρροή στη διαδικασία της ανακοπής και, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη της καταχωρίσεως αυτής (σκέψεις 17 έως 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και επιχειρήματα των διαδίκων

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 14 Στις 23 και 31 Ιανουαρίου 2003, αντιστοίχως, κατέθεσαν τα υπομνήματά τους η παρεμβαίνουσα και το ΓΕΕΑ. Στις 27 Ιανουαρίου 2003, η προσφεύγουσα προσκόμισε ορισμένα έγγραφα προς συμπλήρωση του υπομνήματός της αντικρούσεως.
- 15 Με επιστολή της 5ης Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο την άδεια να καταθέσει υπόμνημα απαντήσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου· επιπλέον, ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί προηγούμενης αιτήσεώς της, σχετικής με την κατάρτιση γνωμοδοτήσεως του δικηγορικού γραφείου Lovells, όσον αφορά το γερμανικό σήμα του οποίου η ίδια προβάλλεται ως δικαιούχος.
- 16 Με επιστολή της 22ας Απριλίου 2004, το Πρωτοδικείο απέρριψε τις δύο ως άνω αιτήσεις και υπενθύμισε, όσον αφορά τη δεύτερη, ότι στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται υπό τις προϋποθέσεις και εντός των προθεσμιών που επιβάλλει ο Κανονισμός Διαδικασίας.
- 17 Με επιστολή της 30ής Απριλίου 2004, η προσφεύγουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου γνωμοδότηση του δικηγορικού γραφείου Lovells, με ημερομηνία της ίδιας ημέρας, η οποία περιελήφθη στον φάκελο της υποθέσεως.

18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

19 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

20 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

Σκεπτικό

21 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, ο οποίος βασίζεται στην προσβολή των δικαιωμάτων της ως αμυνομένης, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν της έδωσε τη δυνατότητα να αποδείξει την ύπαρξη του προγενέστερου γερμανικού σήματος RUFFLES του

οποίου είναι δικαιούχος. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, ο οποίος βασίζεται στην παραβίαση της αρχής της διαθέσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη του το εν λόγω σήμα, του οποίου η ύπαρξη, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν και της μη αμφισβητήσεώς της εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, αποτελούσε γεγονός διαπιστωθέν κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος βασίστηκε στην παραβίαση της αρχής της συνυπάρξεως και της ισοδυναμίας μεταξύ των κοινοτικών και των εθνικών σημάτων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι μόνη η ύπαρξη του προγενέστερου γερμανικού σήματος RUFFLES του οποίου είναι δικαιούχος έπρεπε να οδηγήσει στην απόρριψη της ανακοπής.

- 22 Δεν αμφισβητείται ότι, αντικρούοντας την ανακοπή, η προσφεύγουσα προέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ αποκλειστικώς την ύπαρξη του γερμανικού σήματος RUFFLES, του οποίου ήταν δικαιούχος και το οποίο ήταν προγενέστερο αυτού της παρεμβαίνουσας. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το γεγονός της υπάρξεως αυτής δικαιολογούσε την απόρριψη της ανακοπής.
- 23 Έτσι, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε σε κανένα στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι έκανε χρήση του προβαλλόμενου σήματος προκειμένου να αποδείξει πραγματική συνύπαρξη μεταξύ του σήματος αυτού και του σήματος της παρεμβαίνουσας, συνύπαρξη η οποία θα μπορούσε να αποτελεί στοιχείο που θα ασκούσε επιρροή στην εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του σήματος της παρεμβαίνουσας, στην οποία προβαίνει το ΓΕΕΑ κατά τρόπο αυτόνομο, σύμφωνα με τον κανονισμό 40/94.
- 24 Επίσης, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ούτε, βεβαίως, απέδειξε ότι, βάσει του προγενέστερου γερμανικού σήματος του οποίου είναι δικαιούχος, είχε επιτύχει την ακύρωση του σήματος της παρεμβαίνουσας ενώπιον των αρμόδιων εθνικών αρχών, ούτε καν ότι είχε κινήσει την προς τούτο διαδικασία.
- 25 Στο πλαίσιο αυτό, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, ακόμη και αν η προσφεύγουσα είχε αποδείξει ενώπιον του ΓΕΕΑ την ύπαρξη του προγενέστερου γερμανικού σήματος του οποίου υποτίθεται ότι είναι δικαιούχος, μόνη η απόδειξη αυτή δεν θα

μπορούσε σε καμιά περίπτωση να αποτελέσει τη νομική βάση για την απόρριψη της ανακοπής. Η προσφεύγουσα θα έπρεπε να αποδείξει επιπλέον ότι είχε επιτύχει την ακύρωση του σήματος της παρεμβαίνουσας ενώπιον των αρμόδιων εθνικών αρχών.

- 26 Πράγματι, το κύρος της καταχώρισεως ενός εθνικού σήματος, εν προκειμένω αυτού της παρεμβαίνουσας μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση αποκλειστικώς στο πλαίσιο διαδικασίας ακυρώσεως κινηθείσας εντός του οικείου κράτους μέλους, και όχι στο πλαίσιο διαδικασίας καταχώρισεως κοινοτικού σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 55]. Επιπλέον, το ΓΕΕΑ είναι μεν αρμόδιο να επαληθεύει, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που οφείλει να προσκομίζει ο ανακόπτων, την ύπαρξη του εθνικού σήματος που προβάλλεται προς στήριξη της ανακοπής, αλλά δεν είναι αρμόδιο για την επίλυση διαφορών μεταξύ του σήματος αυτού και άλλου εθνικού σήματος, διότι αυτή εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών.
- 27 Για τον λόγο αυτό, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η προτεραιότητα μιας καταχώρισεως εθνικού σήματος έναντι άλλης εντός κράτους μέλους δεν ασκεί επιρροή στις διαδικασίες ανακοπής ενώπιον του ΓΕΕΑ, καθόσον δεν προσκομίστηκε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει την υποβολή αιτήσεως ακυρώσεως εκ μέρους της αιτούσας [την καταχώριση του κοινοτικού σήματος] κατά της καταχώρισεως της ανακόπτουσας».
- 28 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν υπάρχει τίποτε το παράλογο ή αφύσικο στην απόφαση του ΓΕΕΑ να δεχθεί μια ανακοπή βασισμένη σε προγενέστερο εθνικό σήμα, ενώ ο αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος επικαλείται υπέρ αυτού εθνικό σήμα ακόμη προγενέστερο, εφόσον το κύρος του σήματος του ανακόπτοντος δεν έχει αμφισβητηθεί ενώπιον των αρμόδιων εθνικών αρχών. Αντιθέτως, μάλιστα, η λύση αυτή σέβεται την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του ΓΕΕΑ και των εν λόγω εθνικών αρχών.

- 29 Η προσφεύγουσα προβάλλει και άλλα επιχειρήματα. Αφενός, ότι η θέση του ΓΕΕΑ θα οδηγούσε σε μια παράλογη κατάσταση στην οποία η απόρριψη της αιτήσεώς της για καταχώριση του κοινοτικού σήματος RUFFLES θα εμπόδιζε τη μετατροπή της αιτήσεως αυτής σε αίτηση καταχωρίσεως εθνικού σήματος μόνο στη Γερμανία, χώρα στην οποία η προσφεύγουσα έχει προβεί σε καταχώριση που της επιτρέπει να διαθέτει στο εμπόριο τα οικεία προϊόντα υπό το σήμα αυτό. Αφετέρου, ότι θα ήταν αφύσικο να μην παρασχεθεί στην προσφεύγουσα η προστασία του κοινοτικού σήματος εφόσον, ουσιαστικά, μπορεί να την επιτύχει μέσω εθνικών καταχωρίσεων. Τα δύο αυτά επιχειρήματα λαμβάνουν ως δεδομένο ένα στοιχείο που δεν αποδείχθηκε, ήτοι το ότι η προσφεύγουσα έχει πράγματι το δικαίωμα να διαθέτει στην αγορά της Γερμανίας τα προϊόντα της υπό το σήμα RUFFLES. Πράγματι, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι η παρεμβαίνουσα δεν μπορεί να αμφισβητήσει το δικαίωμα αυτό βασιζόμενη στο δικό της σήμα RIFFELS.
- 30 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την απόφαση του πρώτου τμήματος του ΓΕΕΑ της 12ης Σεπτεμβρίου 2000 (υπόθεση R 415/1999-1), σχετικής με διαδικασία ανακοπής, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων αυτών ως προς τη λήψη αποφάσεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 66, και της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-36/01, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (Επιφάνεια υαλοπίνακα), Συλλογή 2002, σ. II-3887, σκέψη 35]. Κατά συνέπεια, η ως άνω παραπομπή στερείται σημασίας για την υπόθεση. Εν πάση περιπτώσει, αφορά εντελώς διαφορετική περίπτωση από αυτήν της υπό κρίση υποθέσεως. Πράγματι, στην υπόθεση R 415/1999-1, η αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος δεν επικαλέστηκε απλώς την ύπαρξη δικαιώματος επί προγενέστερου εθνικού σήματος, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αλλά απέδειξε τόσο το δικαίωμα αυτό όσο και την πραγματική και χωρίς προβλήματα συνύπαρξή του με το δικαίωμα επί του σήματος του ανακόπτοντος επί του εθνικού εδάφους. Γι' αυτόν, κυρίως, τον λόγο, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν συνέτρεχε κίνδυνος συγχύσεως και απέρριψε την ανακοπή (σημείο 22 της προαναφερθείσας αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Σεπτεμβρίου 2000). Στο πλαίσιο αυτό θα ήταν όντως προβληματικό το ενδεχόμενο να γίνει δεκτή η ανακοπή και να μην παρασχεθεί η κοινοτική προστασία, ενώ η αιτούσα την καταχώριση του σήματος θα είχε τη δυνατότητα να επιτύχει την ίδια προστασία επί του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως διά της οδού της καταχωρίσεως εθνικού σήματος (βλ. σημείο 21 της ως άνω αποφάσεως, προτελευταία περίοδο). Εντελώς διαφορετική, όμως, είναι η υπό κρίση περίπτωση στην οποία, λόγω της αβεβαιότητας ως προς την ύπαρξη του δικαιώματος επί του γερμανικού σήματος που διεκδικεί η προσφεύγουσα, δεν αποδεικνύεται ότι αυτή είναι σε θέση να επιτύχει διά της καταχωρίσεως εθνικού σήματος προστασία εξίσου ευρεία με αυτήν που θα της παρέχει η καταχώριση κοινοτικού σήματος.

- 31 Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το άρθρο 106 του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στην υπό κρίση υπόθεση. Πράγματι, η διάταξη αυτή αφορά το υφιστάμενο βάσει του δικαίου των κρατών μελών δικαίωμα ασκήσεως, ενώπιον των εθνικών αρχών, αγωγών κατά της χρήσεως μεταγενέστερου κοινοτικού σήματος λόγω προσβολής προγενέστερων δικαιωμάτων. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση η προσφεύγουσα δεν αντιτίθεται ενώπιον των αρμόδιων γερμανικών αρχών στη χρήση εντός της Γερμανίας κοινοτικού σήματος που προσβάλλει προγενέστερο δικαίωμα, αλλά αμφισβητεί, ενώπιον του ΓΕΕΑ, το κύρος του γερμανικού σήματος του οποίου δικαιούχος είναι η ανακόπτουσα. Δεν υπάρχει, επομένως, καμία αναλογία μεταξύ της κρινομένης περιπτώσεως και αυτής του άρθρου 106 του κανονισμού 40/94. Επιπλέον, όπως προαναφέρθηκε, η ως άνω αμφισβήτηση εμπίπτει αποκλειστικώς στην αρμοδιότητα των γερμανικών αρχών και κρίνεται σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο.
- 32 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος βασίζεται στον ισχυρισμό ότι το τμήμα προσφυγών παραβίασε τις αρχές της συνυπάρξεως και της ισοδυναμίας μεταξύ των εθνικών και των κοινοτικών σημάτων, πρέπει να απορριφθεί.
- 33 Όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται αντιστοίχως από την προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνομένου και από την παραβίαση της αρχής της διαθέσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, με τους λόγους αυτούς η προσφεύγουσα προσάπτει ταυτοχρόνως στο ΓΕΕΑ, κατά τρόπο αντιφατικό κατά τα λοιπά, αφενός, ότι δεν της έδωσε τη δυνατότητα να αποδείξει την ύπαρξη του προγενέστερου γερμανικού της σήματος και, αφετέρου, ότι δεν έλαβε υπόψη το σήμα αυτό, του οποίου η ύπαρξη προέκυψε κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κανένας από τους δύο αυτούς λόγους, ακόμη και αν ήταν βάσιμος, δεν θα μπορούσε να οδηγήσει στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω και όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών στο σημείο 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ύπαρξη απλώς και μόνον του διεκδικούμενου από την προσφεύγουσα γερμανικού σήματος δεν μπορούσε να χρησιμεύσει ως βάση για την απόρριψη της ανακοπής, χωρίς να υπάρχει πρόσθετη απόδειξη ότι το αντιτιθέμενο σήμα είχε ακυρωθεί. Ωστόσο, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα περιορίστηκε να επικαλεστεί ενώπιον του ΓΕΕΑ απλώς και μόνον την ύπαρξη του γερμανικού σήματος του οποίου υποτίθεται ότι είναι δικαιούχος.

- 34 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως προβάλλονται αλυσιτελώς.
- 35 Τέλος, όσον αφορά το πιστοποιητικό της καταχωρίσεως του προγενέστερου γερμανικού σήματος της προσφεύγουσας και τη γνωμοδότηση του γερμανικού δικηγορικού γραφείου Lovells περί του κύρους του σήματος αυτού έναντι αυτού της παρεμβαίνουσας, έγγραφα που προσκομίστηκαν αμφότερα από την προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου, είναι अपαράδεκτα. Ειδικότερα, κατά πάγια νομολογία, η προσφυγή που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου σκοπό έχει να ελεγχθεί η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών κατά το άρθρο 63 του κανονισμού 40/94. Πραγματικά περιστατικά των οποίων έγινε επίκληση ενώπιον του Πρωτοδικείου χωρίς προηγουμένως να έχει γίνει επίκλησή τους ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ δύνανται να θίξουν τη νομιμότητα μιας τέτοιας αποφάσεως μόνον αν το ΓΕΕΑ όφειλε να τα λάβει απτεπαγγέλτως υπόψη. Εν προκειμένω, από το άρθρο 74, παράγραφος 1, προς το τέλος, του κανονισμού 40/94, κατά το οποίο, στη διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαράδεκτου της καταχωρίσεως, η εξέταση από το ΓΕΕΑ περιορίζεται στα επιχειρήματα και στα αιτήματα των μερών, προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ δεν οφείλει να λάβει απτεπαγγέλτως υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν προβλήθηκαν από τα μέρη. Κατά συνέπεια, τέτοια πραγματικά περιστατικά δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα αποφάσεως του τμήματος προσφυγών [βλ. την πλέον πρόσφατη σχετική απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. II-2939, σκέψη 13].
- 36 Κατόπιν των ανωτέρω, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 37 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικησαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

38 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας και ελλείψει αιτήματος της παρεμβαίνουσας σχετικού με τα δικαστικά έξοδα, η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και σε αυτά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς

Dehousse

Šnábý

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Απριλίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Βηλαράς